

[Voigt]

Fru Tove Jørgensen sagde, at vi nu kaster os over vægtgrænserne, som vi i sin tid gjorde det med hastigheden for knallerter. Ja vel, hvis det kan lykkes os ved nu at kaste os over vægtgrænsen at opnå det samme gode resultat, som vi opnåede, dengang vi fik de 40 km/t ændret til de 30 km/t, bl. a. fordi vi fik et dagsordensforslag fra hr. Niels Helveg Petersen, og hvis det også kan lykkes at overbevise hr. Otto Mørch om, at han også denne gang har uret, mener jeg, det i sig selv er en god debat, og så er der al mulig grund til at tage den op, for vi må jo erkende – det er da i hvert fald min egen opfattelse – at en stor del af socialdemokratiet lytter til hr. Otto Mørchs argumenter, som på mange måder kan være ganske rigtige, når det drejer sig om trafikikkerhedsspørgsmål, men som bare i denne situation er skrupforkerte. Hvis vi kunne få hr. Otto Mørch omvendt, således at han kunne tale med en anden mening i gruppen, ville der jo være et flertal for forslaget. Det tror jeg for øvrigt der er uden om socialdemokratiet denne gang, efter hvad jeg har sporet i debatten, så lad os se, om ikke hr. Otto Mørch også tilslutter sig det flertal, der forhåbentlig kommer.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde noget ganske vidunderligt om vægtgrænserne, som jeg helt kan tilslutte mig, og som jeg ikke skal gentage; de ord står meget tydeligt for sig selv.

Hr. Ib Christensen sagde, at man kunne have undgået mange af disse behandlinger om knallerter ved at lytte til sagkundskaben, og heri har hr. Ib Christensen da fuldstændig ret, for hvis man virkelig havde lyttet til de mange mennesker, som har henvendt sig til folketinget, til retsudvalget og til ministeriet, ville man ikke i dag have stået med et lovforslag, hvor man igen vil forsøge at få en trafikikkerhed på benene for knallertområdet. Det er jo således, at man slet ikke fra ministeriets side har villet lytte til sagkundskaben i denne sag, det fremgår i hvert fald klart af de mange henvendelser, der er kommet, bl. a. de henvendelser, der er kommet angående de typegodkendelser, der er sendt ud.

Hr. Wilhjelm sagde, at han kunne tilslutte sig forslaget, og det er jeg naturligvis glad for. Jeg kan garantere hr. Wilhjelm for, at der bestemt ikke bliver noget forslag om, at knallerterne igen skal køre 40 km/t. Knallerternes hastighed skal være 30 og ikke spor

anderledes. Hvis vi derimod hen ad vejen – jeg tror ikke, tiden er moden til det – kunne komme frem til, at vi på en eller anden måde kunne få noget, man kalder en letvægtsmotorcykel, gældende f. eks. for 16–18-årige, med en lidt større hastighed, ville vi selvfølgelig se positivt på det.

Så sagde justitsministeren, at denne sag var debatteret meget, meget grundigt, og det har justitsministeren ret i, men den er åbenbart ikke debatteret grundigt nok, siden det nu har været nødvendigt for en række medlemmer af folketinget at tage den op igen. Og en af grundene kan jo være, at justitsministerens forgænger i embedet, hr. Orla Møller, ikke har opfyldt det løfte, som han gav folketinget den 22. april 1977. Da sagde Orla Møller ifølge Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 2610:

»Det siger sig selv, at når der her er tale om en bemyndigelse og der er skabt en situation, hvor justitsministeriet får nogen tid til at tænke tingene yderligere igennem, så vil dette blive gjort. Jeg tør også love, at alle de problemer, der er rejst, både af statistisk og af teknisk karakter, i den drøftelse, der nu skal til for at få typegodkendelsesordningen gjort klar, vil blive taget ind og vel overvejet. Jeg tror oven i købet, at jeg tør love, at selv om jeg ikke er blevet teknisk ekspert på disse områder, så har jeg fået så mange instruktioner, at jeg også er blevet interesseret i, at vi bruger de nærmeste måneder, og jeg siger med vilje »måneder«, til for alvor at få tygget denne ting grundigt igennem.«

Den nuværende justitsminister kan naturligvis ikke gøre for, at den forrige justitsminister løb fra dette løfte, for der skete jo det, at man allerede i begyndelsen af juni – jeg tror, det var den 3. juni – sendte en skrivelse ud til alle de implicerede, som så havde sølle ni dage til at kommentere de typegodkendelser, som ministeriet havde lavet. Jeg synes nok, man tør sige, som også forslagsstillerne har anført i bemærkningerne til lovforslaget, at her har man undladt at leve op til de løfter, der blev givet folketinget, og det er en af grundene til, at vi nu har taget forslaget op.

Der kan siges uendelig mange ting, hvilket jo også er kommet til udtryk i lovforslagets ret omfattende bemærkninger, men under alle omstændigheder er det i disse sager uhyre vigtigt, at så mange som muligt tager del i den offentlige debat om trafikikkerhed, for